

La Veu de la Comarca

Redacció i Administració:
Angel Guimerà, 6
VENDRELL

SUBSCRIPCIÓ:
Vendrell, 1'50 ptes. trimestre
Fora, 1'75 :: Extranger, 2'50
Número solt, 15 cts. - Atrassat, 20

Eleccions Municipals del Vendrell

Candidatura de Coalició de Dretes

DISTRICTE PRIMER

Gil Soler Jané

PROPIETARI

Josep Genè Lluís

INDUSTRIAL

Joaquim M.ª Paláu Rabassó

FARMACÈUTIC

Leopold Ripoll Nin

INDUSTRIAL

DISTRICTE SEGÓN

Pau Rovira Nogués

COMERCIANT

Menció Escofet Mañé

PROPIETARI

Narcís Socías Carné

COMERCIANT

Josep Serra Mañé

PROPIETARI

Assassins i Lladres

El fondo de presentació que l'orga del Centre Republicà Nacionalista fa de la seva candidatura, està redactat de forma tan grollerament calumniosa, que desdiu d'una campanya electoral i propia de un país que tingui el sentiment de la pròpia estima.

Sinò llastimés els més elementals principis de pudor ciutadà el copiariem íntegre, mes vagi com a mostra un dels paràgrafs menys ofensius que s'hi llegeixen:

«Dintre de pocs dies es posarà a prova la civilitat de la consciència *vendrellenca* i de tota la nació. Si som republicans i portem l'anhel de que la justícia social, sense trontollosaments ni extremismes perillosos sigui possible a *casa nostra* cal que no sostinguis amb el teu vot els assassins i els lladres que després t'ajupirán amb el jou cínic que tu mateix t'aurás creat».

Els subratllatssón nostres i com que nosaltres propugnem una candidatura de les dues que lluiten en front de la que amb tals ramells presenten, devem fer constar per la nostre part que no ho recollim.

1.º Per que a la vila tots ens coneixem.

2.º Per que als homes de les dretes els propis adversaris saben qui som i fins ahont es innoble la escomesa.

3.º Perque tenim la ferma convicció que'ls dirigents del partit republicà són els primers en lamentar tamany desatur.

4.º Perque tenim l'avinentesa que'ls candidats republicans no els hi pot afalagar que la seva presentació per l'òrgan oficial del partit, hagi caigut en tan greu agressió als vilatans que no són republicans.

5.º Per que la immensa majoria dels republicans en el seu fur interior protestan o al menys no comparteixen aital desenfré.

6.º Perque tenim la certesa que'l propi autor del manifest, una vegada passada la passió de la lluita electoral o quant el temps hagi pulit en la seva pròpia consciència els recorts de la seva vida no es sentirà afalagat, sinò empenedit, dels injuriosos conceptes que en un moment de enardiment ha llençat en contra els sectors dels seus conveïns que'n el compliment del seu deure ciutadà s'apresten a lluitar democràticament en unes eleccions de regidors.

Además, tinguis ben bé en compte que en política s'ha de saber perdre. Les dretes vendrellenques hem demostrat que sabem perdre amb dignitat i vèncer amb ponderació.

Ara que toca perdre als republicans, val la pena que servin el sentit de la pròpia estimació. Res més.

A propòsit d'un manifest

Avui pot dir-se que la vida nacional es conclou essencialment en el desenvolupament de les activitats econòmiques; potser a conseqüència del materialisme de la vida i dades les relacions cada dia més trabades entre els diferents estats que formen els països civilitzats, resulta que la vida econòmica de la nació està per damunt del seu esperit, essent més considerable dins del concert de la civilització la riquesa que les idees; per aquest motiu tenim països verament joves sense l'aristocràcia que dona tota una nissaga d'homes célebres, i sense el valor d'unes centúries de civilització, països totjust colonitzats, que han imposat al món les seves idees, no per la força i faisó d'aquelles, sinò perque les llençaba al món una nació rùblerta d'or, poderosa econòmicament i que té a son servei els millors mitjants per fer sentir al món la seva veu; fins en les armes, pot la força econòmica més que el valor i l'esperit gue-

rer; tothom està convençut de que Nordamerica féu inclinar la balança en la passada guerra en favor dels aliats, no perquè els seus homes fossin un prodigi de valor, no perquè els seus generals tinguessin uns superiors coneixements tàctics, sino que perquè darrera l'exèrcit hi havia tota una organització econòmica apta per anular els exèrcits centrals.

I tenim igualment el cas a l'inversa; el del país que econòmicament és feble, que no pot de cap manera en tot i el seu extens territori, així com el seu nombrós contingent de població, fer sentir la seva veu en el concert mundial, vivint talment a la ventura i servint a països menys importants i de menys població.

La missió de tot governant té d'ésser atendre aquestes activitats, fer que el desenvolupament econòmic de la nació no trobi entrebancs, ni surti cap causa que l'impideixi que la riquesa creixi lliurement, proporcionant a la nació el poder i la força que no li poden donar en l'època actual, ni vint segles de brillant història, ni un estol de eminents polítics, vibrants escriptors, grans artistes o preclars homes de ciència.

Aquesta decoració taxativa de que la vida econòmica té que desenvolupar-se sense cap traba, la té algun partit polític? On l'havem trobat en forma més explícita és en el manifest dels joves monàrquics de Madrid quant diu: «Assegurar la llibertat a totes les activitats nacionals dins del mutu respecte i l'ordre establert per la llei»; i cal reconèixer que aquesta declaració explícita és la que deuria precedir a tots els programes polítics, car si bé la vida econòmica d'una nació és son factor essencial, atés el temps que vivim, aquesta vida econòmica no és pot concebre sense una màxima llibertat, sense l'estricta respecte a ço que s'ha legislat i sense un principi d'ordre, punt fonamental per a tota Societat organitzada i de conseqüent, un dels puntals de la civilitat.

Heu's aquí, doncs, un dels motius perquè admirem el manifest aludit, ja que en quiscun dels principis que exposa hi ha matèria suficient per a llarga meditació, i, en son assenyat text, hi ha abastament arguments per demostrar i compèndrer com Espanya és essencialment conservadora.

VENDRELLENC:

Amb la mà al pit, procurant oblidar antigües prevencions, creus que encara no ha arribat el moment de votar als homes que'n els moments presents tenen la valentia de donar llurs noms com a dretans, en una lluita electoral?

Acte de presentació DE LA Candidatura de Dretes

Davant un públic nombrosíssim que omplena nostre estatge i en el qual hi figuraven qualificats representants de tots els estaments socials, obrers, industrials, propietaris, comerciants i quants tenen ben subratllada significació en la vida vilatana, va tindre lloc l'acte de presentació dels vendrellencs dretans que figuren en la nostra candidatura.

Ocupà la presidència En Eloi Miralles a qui rodejaven el Sr. Vila San Juan, Ferret, Guitart, Soler, Palau Rabassó i tots els candidats de la coalició de dretes.

Obrí l'acte el Sr. Miralles, qui adreçà un vibrant discurs posant de relleu les excepcionals condicions que reuneixen nostres candidats i a qui hi ha que agrair que'n els presents moments acceptin un lloc en la vanguardia social, amb la significació de un partit tant netament sincer, en moments que'ls dubtes poden sembrar adulació o inhibició. Grans aplaudiments coronaren el bell parlament del Sr. Miralles.

El Sr. Palau Rabassó, interpretant el sentit de la assemblea, proposà en mitg del major entusiasme, adreçar un telégram a al Ministre d'Estat (que apart publiquem) protestant del augment de les tarifes duaneres de la República francesa en contra nostres vins. Aprofitant l'avinentsa de trobar-se present el digníssim candidat a diputat a corts per aquest districte, el senyor Vila San Juan, li feu remarcar el fet de que a les dretes vendrellenques hi figurava un estol de joventut que permatia ovillar horitzons de optimisme i certesa i fé en el pervindre.

Fou molt aplaudit.

Al aixecar-se a parlar el Sr. Vila San Juan fou rebut amb una xardorosa ovació. Començà per a recabar per a ell el primer lloc en la creuada proposada en la guerra de tarifes amb França, si aquesta república no accedeix a les justes aspiracions dels viticultors de nostres encontrades, a quin fi a més del telégram, escriuria en aquest sentit al seu particular amic senyor Compte de Romanones, actual Ministre d'Estat.

Explicà lo que deu ésser el municipi conforme els principis romans, de qui en som directes hereus. El municipi és una extensió de la família que cal es preocupi de la població mitjansant una administració honesta, paternal i previsora, desenrotllant la teoria del municipi romà en la qual devem inspirar-nos.

Recull el fet de la realitat present de les dretes vendrellenques, exhuberants de joventut, de noblesa, de intencions i de fortituts socials, reiterant l'oferiment a tots, ja que amb acte o sense ella és i serà un fidel servidor dels interessos col·lectius i individuals dels veïns d'aquest districte, molt particularment de la joventut a qui pertocarà suportar dies molt amargants.

Una gran ovació premià l'admirable i profon discurs del Sr. Vila San Juan.

Seguidament i en mitg del major entusiasme, el Sr. Miralles proclamà oficialment candidats de les dretes vendrellenques als Srs. Soler, Gené, Palau, Ripoll, Rovira, Escofet, Socias i Serra.

DINS DE POBLET

«SEDES SAPIENTIAE»

Tomba de reis; palau de grandesa
d'un poble heroi. Avui és monument
de ruïnosa murs i records tristos.
Des d'eixos murs el somni de la pau
dormí el rei més gran; fins que un dia
l'odi sectari a son cos erm ultratjava,
jaquells pígmies i orbs! imala nissaga!
¡Poblet!! encara sento ressó de les salmodies
dels monjos. Encara sento salmejar
el divinal ofici. En tot el temple oia
aquella profètica plegària
de la mort i de la glòria eterna.
Ja no queda res. Sols pedres, murs
que s'alcen demanen clemença,
i un altar erm que espera l'hora
que altres mans aixequin l'Hóstia
i torni a Poblet la seva glòria.
I mentre ço no sia, Catalunya
tindrà una taca negra
en el llibre d'or de la seva història.

J. M. SERRA DE MARTINEZ.

La setmana política

Tota la setmana ha estat curta pels successius fracassos dels republicans.

Desde D. Miquel Unamuno—quina ideologia esquerrana no pot posar-se en dubte—fins als anarquistes de Buenos Aires—als que han demanat protecció (h) els republicans espanyols per llur èxit—han rebutjat a tals politics en dues formes ben divertides.

El primer, amb sa càustica ironia; els segons, baix una indignació de fastic.

Veus aquí com ha estat:

Don Miquel de Unamuno ha anat a Madrid. Aquest viatge ha posat per unes hores la figura de l'ex-rector de Salamanca al primer rengle de l'actualitat. Unamuno és un home que no s'està de res i fa uns quants anys que parla i escriu amb una terrible causticitat. Seguint la seva vella tàctica de tirar al dret contra tot i contra tothom. — «Contra esto y aquello...» s'anomena un dels seus llibres d'assaig més representatius.— Unamuno es dedica avui a dir uns enormes penjaments dels monàrquics en públic i uns formidables penjaments dels republicans en privat.

Macaben de comunicar, per conducte seguríssim, una de les anècdotes millors del seu viatge a Madrid. Parla de la situació política i del que s'hauria de fer, deia Unamuno amb aquella seva basca duresa proverbial:

—«Hay que ir a las Constituyentes. Y el Rey, mientras se consulta al pueblo, ha de marchar. Lo mejor es que se vaya a la Argentina. Hace años que se lo piden y será recibido de una manera triunfal. Hay que hacer coincidir el resultado de las elecciones con la estancia del Rey en el plata. Si las nuevas Cortes resultan monárquicas, no habrá pasado nada y podrán acumularse sobre la persona del Monarca las ovaciones de Buenos Aires y el griterio dinástico peninsular...»

Després d'una petita pausa, Unamuno segueix la seva exposició de la segona part de les possibilitats:

—«Podria suceder, sin embargo—diu,—que las Cortes tuvieran mayoría republicana. En este caso hay que proclamar la República y dar curso a la voluntad popular. El Rey, ante este hecho consumado, no debe de hacer más que una cosa y es continuar el viaje. De la Argentina debe pasar a Chile. De Chile al Perú, y del Perú pasar a visitar las Repúblicas de Centro-América. Es decir: lo que debe de hacer el Rey es ganar un poco de tiempo, porque yo calculo que cuando llegue a la altura, pongamos de Panamá, estará hecha la República un tal campo de Agramante que el Rey podrá volver a España como un Rey deseado, sin ninguna dificultad...»

Diu que Unamuno posa una virola al seu projecte, dedicada a la «majaderia republicana», que constitueix una roda de focs artificials d'una causticitat delirant. Ens abstenim de reportar-ne detalls per respecte als nostres llegidors.

* * *

L'altre aspecte de la setmana es una declaració interessantíssima, terminant i furibunda que contra els republicans d'ara, fa el periodic anarquista La Protesta de Buenos Aires.

Copiem al peu de la lletra l'article, perquè cap raó pot evidenciar les, diguem «equivocacions» de les esquerres, com la seva pròpia veu:

«Se habló mucho en los últimos tiempos de la república en España. También nosotros queremos decir unas palabras, en ptimer lugar porque conocemos el régimen republicano y sabemos lo que puede dar de sí.

La república no es ya, ni como simbolo siquiera, un ideal susceptible de interesar a los pueblos. Tiene los mismos defectos de la monarquía y puede armonizar los mismos con la dictadura y el despotismo. El único freno contra la morbosidad política extrema está en el espíritu libertario de los pueblos; si éstos no reaccionan ante las usurpaciones del Estado, con república o sin ella se cae bajo las botas de los dictadores. Si mañana se implantase en España la república, estaríamos lo mismo que estamos hoy; solo habríamos cambiado los personajes supremos. En lugar de seguir bajo la férula de los gordos, caeríamos bajo la de los flacos, pero con deseos apasionados de engordar.

Para nosotros el cambio de la monarquía por la república no significa mucho mas que el cambio de un presidente de república que es malo por otro que se confía que será mejor... y es lo mismo. No damos por ese cambio absolutamente nada. Fracasó en España la república cuando estaban al frente de ella hombres cumbres, republicanos de verdad, idealistas, sabios; nosotros mismos como anarquistas, nos inclinamos respetuosamente ante el nombre de un Pl y Margall. Y si la república fracasó en 1868 con esos hombres, tiene que fracasar forzosamente con republicanos de educación monárquica, de ideales antipopulares o de espíritu de atracadores del Poder.

Espana no ganaria nada con la república. No, la república no es ninguna solución ni definitiva ni transitoria. Al menos no es ninguna solución para el proletariado. El proletariado no debe consagrar ni una gota de sangre ni un centimo a un regimen de gobierno que en nada ha de beneficiarle, que ninguna libertad le proporcionará por sí mismo.

Por otra parte, la sota que ha dejado ver los pies, o como se dice aquí la república española de los republicanos que la propician, ha dejado ver la hilacha. Se queria una república sin que despertara el pueblo a la acción propia. Y como eso no era fácil, como el desencadenamiento de una lucha cualquiera habria puesto en acción a las masas populares, y entonces quizás el pobre ideal de la república quedase en los museos de la arqueología política, se ha concretado todo el esfuerzo republicano a pronunciar discursos.

Nuestro movimiento en España no espera nada de los republicanos; no espera siquiera la república; lo único que espera es que esos que

tanto claman contra la monarquia ahora, de repente, en un ataque de valentia improvisada, se acomodan en algunos puestos del Estado y cierran la boca».

Tot això, tan clar, tan evident, i tant francament demostratiu del concepte que tenen les esquerres de si mateixes, s'ha publicat al conegudíssim periòdic anarquista La Protesta de Buenos Aires, en el seu número 6.592, resentiment arribat a Espanya. L'article ha estat reproduït per tota la premsa esquerrana enemiga dels republicans.

Es veu que cada dia van guanyant (?) terreny i es compren, de sobres, la confiança que inspiren, als demés esquerrans, i tots plegats al país.

Sols els pobles políticament atrassats lluiten per les formes de govern. Avui que'ls fins propassats son de substancia social, res justifica contestar-los amb la mentalitat d'un segle endarrerit.

L'ARTICLE 29

Regidors Dretans 1.160

Regidors Republicans 197

Si havia qui de bona fé creia que 'ls ininterromputs aldarulls que'ls republicans han condemnat al país des de que'l Govern es proposa la normalitat, aixecant la suspensió de les garanties constitucionals, era prova de la inminència de la proclamació de la república.

La primera escomesa democràtica ha constituït una veritable desfeta pels republicans, fins al extrem que'n les capitals de districte i poblacions de més de 6.000 habitants o sigui allí on els republicans sempre s'havien vanagloriat de tenir les seves possessions inexpugnables, han tingut de confessar, davant del món enter, que han tingut de permetre la proclamació de 1.160 regidors monàrquics, sens esma de discutir tan sols llur elecció.

Es clar que no dubtem que així i tot no faltarà qui afirmi que tota Espanya és republicana.

Qui no s'accontenta, és ben bé per que no vol.

Si triomfessin els republicans, i la República fos un fet, els alenadors dels constants aldarulls que avui empobreixen a Espanya ¿amb quina autoritat s'enfrontarien amb els llibertaris?

Reunió electoral

Per avui, a les 10 de la nit, es convoca a tots els dretans a la reunió electoral que tindrà lloc en el nostre local social i en la qual parlaran entre altres, el candidat a diputat a corts per aquest districte

En Pau Vila San-Juan

NOTES ELECTORALS

El diumenge al matí tingué lloc, a les Cases Consistorials, l'acte de proclamació de candidats per a les eleccions de demà.

A les vuit quedà constituïda la Junta municipal del Cens electoral, baix la presidència d'En Joan Socas Jorba, actuant de secretari En Josep Ferret Bassa.

Els primers en presentar-se foren els dretans, a les vuit i mitja, i gairebé junt amb ells el comunista qui, respectivament, proclamaren vuit i quatre candidats.

A dos quarts de dotze es presentaren els republicans que'n varen proclamar vint-i-un, sens mena de buble, als efectes de apoderaments.

VILATA:

Procura posar imparcialment la teva voluntat amb el teu cervell i... vota.

El dijous tingué lloc la constitució de les meses electorals per a rebre les credencials d'interventors. No hi hagué cap protesta.

No oblidis que'l fracassat ministre de la Monarquia, l'anticatalà, Alcalá Zamora, fora el President de la República, si aquesta arribés a triomfar.

Durant la present setmana, en el nostre estatge social hi hagut inusitat moviment, funcionant amb tota regularitat les oficines i desenrotllant-se tot amb tònica precursora del triomf de demà.

ELECTOR:

¿T'has capacitat bé que la candidatura republicana pertorba la claretat de la resposta?

En el manifest publicat per la Coalició Republicana Catalanista entre altres extrems, que donat el caràcter electoral del mateix i la seva significació política res hi tenim que observar, hi figura la qüestió de la Cooperativa Elèctrica, lo que de veres lamentem doncs es tracta de un problema que afecta a tot el poble i que tot el poble, dretes i esquerres, li donen el seu apoi.

Lo que ha merescut ésser interès de tots creiem que políticament no deu fer-se'n argument de campanya partidista.

CRÓNICA LOCAL

Notes municipals

La Comissió municipal permanent en la seva darrera sessió va acordar: aprovar l'acta de la sessió anterior; quedar enterada i que es compliment la correspondència i Butlletins rebuts durant la setmana; autoritzar a Anton Galofre Valldosera per a que realitzi obres, i aprovar varies relacions de gastos.

Durant el passat mes de Març es sacrificaren en l'escorxador públic d'aquesta vila els següents caps: 219 llanars amb un pes de 1.736'5 quilos; Vacunes, 24 amb un pes de 3.853'5 quilos, i tocino, 67 amb un pes de 5.636 quilos.

El queno vota dona força als contraris

NOVES

El dissabte de la setmana passada estigué a vila, acompanyat de sa distingida muller, nostre distingit amic, el candidat a diputat a corts per aquest districte, En Pau Vila San-Juan, qui després de visitar a varis amics seus retornà a Barcelona, tornant l'endemà, diumenge, per a pendrer part al acte de presentació dels candidats dretans.

Votéu tots la candidatura íntegra

En l'acte de presentació dels candidats dretans, va acordar-se per unanimitat, en mitg del major entusiasme, remetre al Ministre d'Estat el següent telégrama, per la nova declaració de guerra feta per la república francesa als nostres vins:

«Ministro Estado. Madrid.—Asamblea presentación candidatos coalición derechas suplica a S. E. responder declaración guerra tarifas República francesa contra vinos españoles, rompiendo relaciones comerciales y de clarando prohibición importaciones francesas nuestro país. Presidente, Miralles».

El bon elector vota a primera hora

Per a el pròxim mes de maig ha quedat fixada la data del enllaç de la senyoreta Mercedes Morenes i Carvajal, filla dels condes del Asalto, amb el jove marquès de Alginet, príncep dels condes de Casal.

Nostra enhorabona.

Votan per les dretes faréu patriotisme

En el «Estadi Vendrellenc» el diumenge prop-passat tingué lloc un interessant partit de futbol entre el potent reserva del F. C. Vilafranca i el F. C. Vendrell, venent el nostre per tres gols a un.

«Centre Vendrellenc».—Programa de cine mut i sonor per a demà, diumenge, tarda i nit: Estreno de la pel·lícula sonora «La fuerza del querer»; estreno de la producció muda «El Capitán Simmiedo», completant el programa la interessant revista «Diario Metro» i la cinta cómica «El Robo del Joven Príncipe».

Dilluns tarda: Sessió Vermout. Vegeu detalls per programes.

SEGURS
Vida-Accidents-Incendis
Josep Olivé
BAIXADA, NÚM. 4

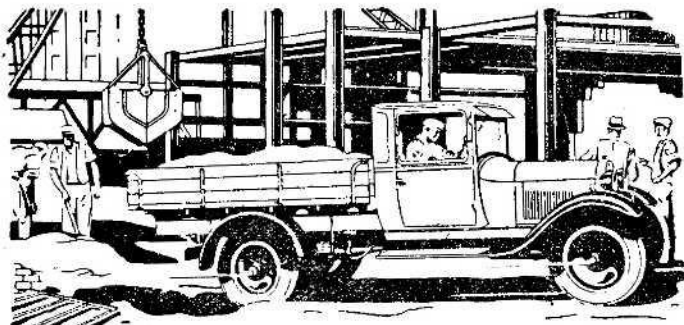
«Tivoli Vendrellenc».—Programa de cine mixte per a demà, diumenge, tarda i nit: Presentació de l'esperada pel·lícula sonora «Galas de la Paramount»; estreno de la superproducció «El Ayudante del Zar», completant el programa la interessant revista «Actualidades Gaumont» i la cinta cómica «La Casa de Duendes».

Dilluns tarda: Sessió Vermout, amb l'estreno de la extraordinària superproducció «La tragedia de Rusia», completant el programa «Revista» i «Cómica».

Registre Civil
Naixements: Josep Martínez Ivern, Angel Guimerà, 9.
Defuncions: Francesc Albalat Edo, 68 anys, S. Magi, 3.
Matrimonis: Cap.

CONTRACTISTES!
Voleu resoldre satisfactoriament el problema de TRANSPORT?

El camió **Ford** xassís llarg doble roda
MODEL 1931

vos brinda aquesta oportunitat

Agència Oficial pel Vendrell i Comarca

Saló d'Exposició
Oficines i Ventas:

Tallers:

Dr. Robert, 42

Ferrocarril, 3

Telèfon número 5

CAMIONS

COTXES

Representant exclusiu pels Partits Judicials de
VILAFRANCA, VILANOVA I VENDRELL

JOSEP MARTÍ BERTRÁN

Rbla. Nostra Dona, 4-Telèfon 55 A-B
VILAFRANCA DEL PENEDÈS

Sub-agent per Vendrell

MIQUEL RIBAS

Doctor Robert, 52 - Telèfon número 45
VENDRELL

tenen el gust de saludar a tota la comarca i oferir-los-hi el

Nou Camió CHEVROLET

2 tones, de 4 metres entre ejes

DIFERENCIAL MES REFORÇAT
NOU EMBRAGUE
EJES EL 100x100 MES FORTS
DOBLE CARDAN

Llantes d'aro
6 frenos potents d'expansió interna
Ejes davanters i pibots més forts
Rodes bassones en neumàtics 30x5 (R.)

SOLS EL "CHEVROLET" TE EL FORMÓS MOTOR "CHEVROLET"

No compri sens abans veure'l i provar-lo

FACILITATS DE PAGAMENT

RECANVI PER TOTS ELS TIPUS I MODELS

Jaume Agustí Quintana

CONTRACTISTA D'OBRES

...

— CONSTRUCCIONS —
DE CIMENT ARMAT
EDIFICIS - FABRIQUES
OBRES PÚBLIQUES
URBANITZACIONS - PARCS
PAVIMENTATS - REPARACIONS
I TOTA MENA DE TREBALLS
SIMILARS

DEMANEU PRESSUPOSTOS

ARAGÓ, 222
TELÉFON, 11966

Barcelona

BIBLIOTECA DEL HOME DE NEGOCIS MODERN

EL MES COMPLERT QUE S'HA PUBLICAT
EN OBRES DE TECNICA COMERCIAL

Dirigida per els coneguts professors

RAFEL BORI I JOSEP GARDU

Consta de 15 tomos i es ven al comptat i a plaços

Demanen detalls i condicions a

Josep Montesó, editor

Aribau, 204. - BARCELONA

Primera Comunió

Estampes impreses
Recordatoris - Devocionaris
Extens i variat assortit

BAZAR POSTAL
SALMERÓN, 11 - LLIBRERIA

Joan A. Pàmias Castellá
Advocat

ALI-BEY, 3 PRAL.
TELÉFON 50238

Barcelona